

Õigus ja Kohus

Õigusteadusline ajakiri

„Põdevalge“, „Raja“
ja „Koidu“ hinnata
erallisa □ □ □ □

Ilmub 1 kord kuus

Tegew toimetaja □
cand. jur. J. Wilms

Nr. 10

Oktober

1913

Kuritegude eel- ja kohtulik uurimine.

J. Wilms.

I.

On teadmised seaduse sõlu üle puudulikud, siis on teadmised kohtupidamise-wiiside ehk protsessi üle veel puudulikumad. Asja wõimalik lääk ja lõpp ei ole ene aga üksi sellest, kui hästi seadust kohtus seletatasse, waid ka sellest, kui hästi seegi kohtupidamise ehk protsessi normisid (määrtuseid) tunneb ja oma kasuks oslab tarvitada.

Siiamaani on meil ainult kalendri-sabades mõni elementarsem teade protsessi vormide kohta sees olnud. Sellepärast on tarvilik lugejatele sõnufamat ülevaadet muretseda. Täna fõneleme kriminalprotsessist (kaelakohtupidamisest).

Nagu fölik teavad, on meil peale wallakohtute, millest tänapäes artiklis waikides mõõda läheme, lahetüüpulisi kohtuid: rahukohtud ja üleüldised kohtud. Üleüldisteks kohtuteks kutsutakse ringlonna kohtut tema förgemate instantsiidega.

Kriminalprotsessis on ka seaduse vastu ehitised, nagu kohtuakt, kahete suurde liigi jagatud: suritööd ja siineteod (преступления и проступки).

Mende kaheliigi jagamaks wahendiks on teo suurus ja tähtsus seltskonna-elule ja lahjulannatajale tui

ka teo suuruse järele määratav faristus. Kuritööd (преступлений) on suuremad seaduse ja forra vastu eßimised, millele suurem faristus järgneb, mida awalik wõim prokuraturi näol süüdistab ja harilikult ringkonnaohus harutab. Süüteod (проступки) on wähemad seaduse vastu eßimised, mille harilikult süüdistatakse politsei on ja mida sellepäras tõnikord ka politseilisteks süütegudeks nimetatakse ja mida meil harilikult rahukohtus harutab.

Niihästi kohtu-eelles kui ka kohtulitus uurimises on wähе asjades selle järele, kas need rahukohtu wõi ringkonnaohtu alla täiwad. Et need lahkuminekud, wähemalt wälimiselt, tõnikord õige tuntawad on, siis on otstarbekohane rahukohtu ja ringkonnaohtu asjade uurimisi lahus waadelda.

Misugused süüteod täiwad rahukohtu alla?

See tüsminne otsustatakse süüteo eest ähwardawa faristuse suuruse järele ära. Rahukohtu alla täiwad need süüteod, mille eest seadus järgmised faristused määrab:

- 1) noomitus (выговоръ), märfus (замѣчаніе) ja manitus (взыненіе);
- 2) rahatrahw mitte üle kolmesaja rubla;
- 3) arrest mitte üle kolme kuu ja
- 4) türm (wangistus) mitte üle ühe aasta ja kuue kuue.

Need süüteod on isearalises Rahukohtu Trahwiseaduses ära nähtud.

Peale faristuse suuruse on aga ka veel teisi momentisiid, mis rahukohtu wõimu-piirkonda (подсудность) täiwide asjade hulga ära piirab. Misuguseks ärapiirrawaks momendiiks on muu seas veel süüteo-objekti (=asja) suurus: Süüteod, mis waranduse vastu sijitud, täiwad ainult siis rahukohtu alla, kui süüteo all kannatanud waranduse wäärtus üle kolmesaja rubla ei ulata. Wastasel korral läib aži ringkonnaohku wõimupiirkonda. Peale selle on veel teisi asjaolusiid, mis wõimu-piirkonna ära määrawad, nagu süüteo fordasaatmisse abinõud, kuriategija seisus jne. Eestfött ei läi aga selle tüsminuse

arutamine täesolewa artilli eeskawasse, sest siiн arutame ainult rahukohtu lohtupidamise = viisi.

Rahukohtus seisab lahesh instantisist ehk astmest foos: rahukohtuniku ja rahukohtu=logust. Uusjad algawad tõll rahukohtuniku juures ja lähevad seal edasilaebamise teel rahukohtufogusse. Otsekohes oma harutada, ilma et rahukohtunik seda oleks harutanud, ei wõi rahufogu ühtegi asia wõita. Rahukohtu kolmandaks, fassatsioni=instantisiks ehk =astmeks on Walitsew Senat. Senat ei waata asia enam sisuliselt läbi, waid walwab ainult seaduse ühtlase seletamise järele ja sinnna saadetaisse ainult fassatsioni=laebtused.

Kuidas algawad rahukohtuniku juures asjad?

Uusjade alustus sünib harilisult loomel viisil:

1) Lahju wõi kulu kannatanud eraisikute laebtuse põhjal;

2) politsei ehk teiste administratiivlike wõimude teadaandmise põhjal ja

3) lohtuniku oma poolt tähelepandud süüteo korral, kui süütegu niisugune on, et selle karistamiseks eraisiku laebtust waja pole.

Enne kui edasi läheme, seame kindlaks selle asiaolu, et Lahesuguseid süüteguid olemas on: ühte osa karistuseks ja lahesuguseid süüteguid olemas on: ühte osa karistuseks ainult niisuguse sel korral, kui Lahju wõi kulu kannatanud isik seda palub, teine osa aga langeb karistuse alla selle peale waatamata, kas huwitatuud isikud seda nõuavad wõi ei. Niisugused asjad, mis ainult era-süüdistuse põhjal algawad ja mida igal sõmapilgul leppimise teel ãra wõib lõpetada, kutsutakse era-süüdistataateks asjadeks ja niisuguste asjade ajalaks on täielikult ja ainult huwitatuud eraisikud. Teisi asju, mis ka ilma huwitatuud isikute laebtusteta lohtu alla wõetakse ja karistuse alla kätivad, aetakse ka ilma Lahju kanna anud isikute osavõtmiseks lohtulikult edasi, aga harilisult on nemad ka niisugustel fordadel protsessis peategelased, sest rahukohtus on nad juba seaduse järele lohtuskäijad poolede ja neile saadetaisse kutsulehed. Uwalik wõim on niisugustel

gustel juhtumistel tegelikult ainult nime järele sündis-taja.

Tahab eraissit süüteost teada anda, siis wõib ta seda kas politseile wõi jälle rahukohtunikuile teha. Annab ta politsei le teada, siis wõtab see politseilise järelekuulamise (дознание) ette. On järelekuulamine lõpetatud, siis saadab politsei järelekuulamise rahukohtuniku juurde, kes siis ajale edaspidise läigu annab. Eraissit wõib aga oma kaebtuse ka otsekohe rahukohtuniku saata, kes siis kohe oma juures asjaga wõib peale hakanata; aga kui kohtunik tarvilikuks arwab, siis wõib ta asja ka politseile järelekuulamiseks saata. Politsei kuulab järele ja saadab siis järelekuulamise-materjali kohtunikuile tagasi. Kui politsei ise süüteost teada saab, siis saadab ta asja otsekohe, ühes järelekuulamisega, kohtunikuile. Eraissit wõib kaebtuse kas ijjlikult saata wõi seda ka oma wolinitu laudu teha. Wolinikuks wõib kriminalproses-si järele igaüks olla, kellele kohtus mitte otsekohe pole ära feelanud teiste asju ajada. Tahab wolinitü sündistust alustada, siis peab wolikirjas otsekohe tähendatud olema, et wolinitul õigus on selle vastu sündistust tõsta.

Kaebtust wõib kirjalikult, ka posti laudu, saata ehit ka suusõnaliselt awaldada. Viimasel korral kirjutab kohtunik kaebtuse=protokolli, loeb kaebajale ette ja laseb alla kirjutada, kui kaebaja kirjaoskaja on.

Kaebtuses peab wõimalikult ära tähendatud olema:

- 1) sündistaaja nimi, pereonna-nimi, seisu ja elu-koht;
- 2) sündegu, selle kordasaatmise aeg ja koht;
- 3) lahjukannataja lahju ja tulu;
- 4) sünd-ehit kahtlusealuse nimi ja elukoht;
- 5) tunnistajad wõi jälle teistsugused tööndused, millega kaebtust limmitataks, ja viimaks
- 6) kaebtuse äraandmisse kuu, päew ja aasta.

Politsei annab iseseiswalt, ilma kellegi kaebtuseta, rahukohtunikuile neist sündegudest teada, mis tema te-

gewuse-piirkonnas toime on pandud ja mida ilma era-
issitute kaebustateta karistataks.

Oma teadaandmises peab politsei ära tähendama:

- 1) kus ja millal süütegu forma on saadetud;
- 2) telle peale ja missuguste töenduste põhjal kaht-
lus langeb;
- 3) kas tunnistajad ja tsiwilnöudja (lahjutasu-nöud-
ja) asjas olemas on ja
- 4) kõigi järelkuulamise-protokollis tähenetatud issitute
elukohad.

Süüdistatavat wõib juba süüteost kohtunikule teo-
daandmise forral järgmistel juhtumistel kohtuniku juurde
viimiseks linni wõtta:

1) kui süüteo fordasaatmisse pealt fannitabatud isik
politseile tundmata on ja oma nime, perekonna-nime
ja elukoha kohta töendust ette ei pane ja

2) kui süüteo-asjades, mille eest türm wõi rängem
karistus ähvardab, karta on, et süüalune ära kaob wõi
süüteo jälijed ära hävitab.

Enne kui edasi astume ja waatame, missugust fäiku
asi kohtus peale selle käib, kui ta juba sinna on jõudnud ja
eeltööd lõpetatud, waatame, kes protsessis üles astuvad
ja üles astuda wõi waad.

Kõige pealt on niisuguseks issituleks see, kelle peale
kaebataks: süüdistataw. Erasüüdistatawates asjades on
wastaseks poolteks erasüüdistaja. Need ongi kohtufüüjad
poolel. Asjades aga, mida era kaebutuse peale waatamata
karistataks ja uuritataks, on süüdistatawale wastaseks
arwalik wõim politsei näol ja selle kõrval lahjutanna-
taja.

Lahjutannataja wõib oma lahju lahjutegija käest
nöuda. Harilikuks teeks on tsiwilkohtu-forras nöudmisse-
kirja sisseandmine. Kriminalprotsessis on aga asia liit-
rustamise, lihtsustamise ja rutulisse mõttes lubatud lah-
jutasu lahjutegija käest sellessamas protsessis nöuda, mil-
les lahjutegija süh üle kohut mõistatakse. Niisugust lah-
jutasu-nöuti ja triminalprotsessis kutsutatse tsiwilnöudja ja
kriminalprotsessis.

See on aga kahjusaaaja oma waba tahtmine, kas ta oma nõudmisse harilikuks nõudmisenõrras tsiwilkohtusse annab wõi sedasama kriminalprotsessis teeb. Tahab ta seda aga kriminalprotsessis teha, siis on niisuguse nõudmisse sisseandmiselks oma kindel tähtaeg määratud, mille mõödalaskmine õiguse kaotab kahjutatu nõudmisenõrrast kriminalprotsessis sisse anda. Niisugune nõudmine tuleb enne kohtu esimehe istumise awamist ära anda. On teatatas asjas esimene istumine awatud, siis on tsiwilnõudmisse sisseandmine juba hiljaks jäänud. Rahukohtu jaoks wõib tsiwilnõudmisenõrrast järelekuulamisel fa juba politseile awal-dada, missugusel korral kohtunik juba kohe asja wastuwõtmisel tsiwilnõudja asjaosaliseks loeb ja tema wälja kutsub. Kui ülemalkirjeldatud eeltööd walmis, siis määrab kohtunik kohtupäewa kindlaks ja kutsub selleks päewaks poolled ja tunnistajad kohtusse.

Süüdistatawale saadetasse kohtukutse tingimata kirjalikult, kui ta kohtusaalis pole. Viibib süüdistataw kohtusaalis, siis wõib teda järgmisel korras fa suusõnaliselt kutsuda, ja temalt wõetakse allkiri, et kutse temale teada on antud. Kirjalik kutse saadetasse iisegusse kutse-lehena fätte. Kutselehel (побѣдка) peab tähendatud olema:

- 1) Kutsutaw isik;
- 2) ilmumise-aeg ja koht;
- 3) aši, mille pärast kutsutakse, ja
- 4) ilmumatajäämise tagajärjed.

Peale nende teadete peab kutselehel rahukohtuni allkiri olema.

Kutselehed viidasse nendes tähendatud isikutele kas kohtuteenijate wõi politsei ehk wallavalitsuse laudu fätte. Meil on wiisiks saanud, et rahukohtu kutselehti kohtuteenrid ei kannata; linnas kannab neid politsei laiali ja maal antalse nad wallavalitsuse laudu fätte.

Kui poolled ennast ei kohusta tunnistajaid kohtusse tooma, siis kutsetakse fa tunnistajad niisamasuguste kutselehtedeega kohtusse. Ka süüdistajale ja kahjulannatajale ehk tsiwilnõudjale saadetasse niisamuti kutseleht.

Kutseleht antakse otsekohe kutsutawale isikule lätte. Kui teda aga kodus ei ole, siis antakse kutseleht kohtu ette kutsutawa kodukondsete lätte, peaasjalikult kõige wanema ehl majaperemehe wõi sojamehe lätte. Ei ole aga sedagi nendeist isikuteest kutselehte vastu wõtmas, siis wõib seda ka wallavalitsuse wõi politseiteenija lätte edasiandmiseks ära anda. Ei ole kohtusse kutsutatud kodus, siis peab leht kellegi ülemaltähendatu lätte antama ja ei wõi seda usse külge naelutada.

Kutselehte lätte andes märgitakse selle aeg üles ja teine esemplar saadetakse kohtu ette kutsutawa allkirjaga ja lättesaamise-aja märkusega rahukohtuniku lätte, kes enne selle lättesaamist koht ei tea pidada, kui huvitatiud isikud ilmunud pole.

Kui lättesaaja ei tahagi wõi ei saa alla kirjutada, siis tehtakse mõlemale esemplarile sellekohane märkus ja kutseleht saadetakse ilma saaja allkirjata kohtunikule tagasi.

Kui kohtu all alaealised kümne tuni seitsmeteistkünnne aasta wanaduses on, siis saadetakse kutseleht ka nende alaealiste wanematele wõi seaduslikkudele hoolekandjatele, kui wanemad wõi tähindatud isikud sellesama ringkonna kohtu piirkonnas elavad, milles rahukohtus asub. Kutselehele tähindab aga kohtunik, et ilmumine sunduslik pole ja et oma asemel woliniku wõib saata. Ähvardab aga alaealisi nimetatud wanaduses türm wõi veel rängem karistus, siis wõib rahukohtunik, kui asjaolud nõuavad, wanemate wõi hoolekandjate isiklike ilmumise ette kirjutada.

Mis ilmumisesse puutub, siis on see üleüldise põhjus-mõttena kõigile kutsutavatele sunduslik. Kui aga lahju-saaja, kes kutselehe lätte saanud, kohtusse ei ilmu, siis wõib asja ka ilma temata ära mõista. On tema tulek tarvilik, siis wõib kohus otsustada teda kui tunnistajat üle kuulata.

Süüdistataw peab asjades, kus teda türmitrahw wõi veel rängem karistus ähvardab, tingimata kohtusse ilmuma. Tulemata jäämise korral lükatakse asj edasi

ja ta toodatke lohtusje awaliku wõimiu abil. Süüteo-
asjades, mille eest arest kõige suurem wõimalik karistus
on, wõib sündistataw enese eest woliniku saata. Rahu-
lohtunik wõib aga niisugustel fordadel, kui ta osja-
olude näjal seda tarwilikuks arwab, ette kirjutada loh-
tusse ilmuda.

Nagu juba tähendatud, wõib lahjučannataja tule-
mata jäädva. Erasüüdistatawate asiade lohta tuleb aga
erand teha: seal on asja festwuse tarwis erasüüdistaja
ilmumine sunduslit: jäääb erasüüdistaja tulemata, siis
lõpetatakse aži sootuks ära.

Jääwad tunnistajad tulemata, ilma et neil selleks
leaduslifka põhjusi oleks, siis langewad nad kaks esimest
forda rahaträhwi alla kuni lähefüninemiiie rublani.
Teisel ilmumata jäämise puhul aga antakse tarbekorral,
peale trahwimise, käss, et tõrkuw tunnistaja ametiwoimiu
abil lohtu ette toodatks. Kui tunnistaja teises rahu-
lohtuniku jaoskonnas elab, siis peab ta wõõra rahukohtu
jaoskonda ainult niisugusel korral ilmuma, kui ta lohtu-
nikust viileteistkünnne (15) wersta kauguse sel elab. Trah-
witud lohtussekuutsutu wõib lahe nädala jook sul peale
trahwimise teadaandmist wõi jälle uuel ilmumisepäewal
trahwi mahawõtmist paluda. Kui lohus leib, et ilmu-
matajäämise põhjused usaldatawad on, siis wõtab lohus
trahwi mahä.

Tulewad pooled lohtusse ja annawad lohtunikuule
teada, et neil veel kõiki tööndusi fäepärast pole, siis
lükkab lohtunik asia edasi ja määrab pooltele uue tähtaja
lohtusse ilmumiseks. Palub aga edassilükkamist üks pool,
siis oleneb see lohtuniku arwamisest ära. Igatahes on aga
lohtunik lohustatud sündistatawa palwel üks kord asia
pooleli jäätma, et ülesantud tunnistusi ette futsuda. Koh-
tunik wõib asia ta oma poolt edasi lükata, kui ta tarwi-
liku leib olewat veel mõnesuguseid tööndusi foguda.

Kui aži ühe poole ilmumata jäämise pärast edasi
lükataks, siis wõib teine pool paluda, et asjata ilmumise
kulud korratu poole landa mõistetaks, kui viimane oma
wabandusets mõjuwaaid põhjusi ette ei too.

Rui lohtunilk tarwilikuks arwab, siis wõib ta veel enne lohtuotsuse väljaküütlutamist abinõusid tarwituusele wõtta, et kaebalune ennast lohtu eest kõrvale ei wõiks hoida. Lohtunilk wõib järgmisi abinõusid tarwitada:

1) Rui süüdistatawat arest wõi rahatrahw ähvardab ehk kui talt tasu nõutakse, siis wõib lohtunilk talt ilmumise-allkirja nõuda ehk elamisetähte (passi) nõuda wõi fa wastutust;

2) kui süüdistatawat leaduve järele türm wõi veel rängem trahw ähvardab, siis wõib lohtunilk wastutust ehk tagatist nõuda wõi jälle süüdistatawat iissilikuult arvesterida.

Wastutus seisab selles, et oma peale lohustus wõetakse teatud summa suuruses rahaliselt selle eest hea seista, et süüdistataw tööste lohtusse ilmuks. Tagatis (tautsjon) seisab teatud summas rahas wõi liikuwas waranduses, mis lohtuwõimu eüitäja lätte antakse. Wastutuse wõi tagatise suuruse määrab rahukohtunik findlaks, süüdistatawa wõimalikku trahwi ja tagatiseandja seisukorda silmas pidades, igatahes ei wõi aga see summa wäätssem olla kui lahjutasu nõudmisse summa, kui tsiwilnõudmine sisse on antud ja findlalt töendatud.

Rui süüdistataw lohtu eest ära põgeneb wõi muidu lohtu eest kõrvale hoiab, siis wõetakse wastutusest wõi tagatiseest kõige pealt nõutav tsiwilnõudmisse summa, tema töendatud osas, maha ja ülejääv osa konfiseleritasse rahukohtute juures asuvate arrestimajade kasuks.

Rahukohtunik peab ennast ise wõi poolte nõudmisel järgmistel põhjustel asia kuulamisest kõrvaldama:

1) Rui ajast osa wõtawad: lohtunilk, tema naine, sugulased järeltulijad ilma piiramata, kõrval-liinist esimeste nelja järgu sugulased, esimese kolme järgu hõimlased wõi lohtunitu poolt lapselks wõetud iissilud;

2) kui lohtunilk ühe poole hoolekandja on wõi kui nad wastastiku teineteise asju ajawad, ehk

3) kui lohtunilk wõi tema naine ühe poole lähe mad pärjad on wõi ühe poolega lohit käiwad.

Kõrvaldamisetteade antakse süüdistaja pealt ühes

taebtusega ära ja sülüdistatawa poolt esimesel kohtupäeval. On kohtuniku förwaldamiseks seaduslikud põhjused olemas, siis annab kohtunik asja teisele kohtunikule edasi, kes juba enne kohtuasutuste-seaduse põhjal selleks otsatõbeks on määratud.

Rahukohtunik harutab asja suusõnaliselt ja awalikolt. Kooliöpilased ja lapse-ealised ei tohi kohtusaalis wibida; üliöpilased wōiwad seda asja eesistniku loaga teha. Kinniste uste taga harutataesse asju ainult erakordadel, mis seaduses kindlaste ette ära nähtud.

Kinniste uste taga kuulataesse järgmisi asju:

- 1) perekonna-õiguste vastu sühitud süütegusid;
- 2) naisterahva au teotamist, liiderliflust, häbemata ja teisi nilbeid tegusid ja
- 3) eraüüdistatawate asjade harutusel, kui mõlemad pooled seda paluwad.

Ussi wōib teatud fordadel fa siis finni panna, kui riigi rahu, fölblus wōi usutunne seda nõuawad.

Kohtusse ilmunud isikud wōiwad kas iie oma eest rääkida wōi omale wolinikka wōtta. Kõige pealt antakse sülüdistatawale tead, milles teda sülüdistatiise, ja tüsitaesse, kas ta ennast selles süüdlaseks tunnistab. Kui sülüdistataw ennast süüdlaseks ei tunnistata, siis kuulab rahukohtunik enne sülüdistaja tunnistajad üle ja tüsib siis kaebaluse käest, mida tema oma faitsiks wōib ütelda, tüsjuures kohtunik niihästi kaebaluse enese kui fa tema tunnistajad ära kuulab.

Tunnistajateks wōib üleüldise määrase järele kõiki üles anda ja kõik peawad fa kohtusse tunnistajaks ilmuma, kui seadus neid sellest erandiwiisil ei wabasta; muidu wōib ilmumata jäänuud tunnistajat pärast teise-fordset trahwimist kolmandaks korraks ameti wōimu abil kohtu ette lasta tuua.

Tunnistajaks ei wōi olla: 1) nõdra- ja hullumeelised; 2) waimulikud neis asjades, mis neile pihtil usaldatud, ja 3) wolinikud ning faitsjad asjades, mis nende walijad neile usaldanud.

Ise wōiwad end tunnistamisest tagandada: sün-

distatawa mees wõi naine, otsekohesest liinis sugulased ja förwalijes wennad ning õed. Kui need išituid aga tunnistust sooviwad anda, siis kuulataksse nad ilma wandeta üle.

Neid išituid, kellel seaduse järele teelatud pole tunnistajaks olla, ei wõi kumbki pool ära tagandada, nagu seda tsiwilprosessis saab teha: kriminalprosessis kuulataksse lõif üle. Kuid poolte nõudmisel kuulataksse mõned tunnistajad ainult ilma wandeta üle, nimelt:

1) õigusteta išituid;

2) poolte mees, naine, otsekohese liini sugulased, wennad, õed, förwal-liini sugulased neljas esimeses järgus ja hõimlased kaheks esimeses järgus;

3) need, kes pooltega teatawas wahesforras seisavad, kas lapselkõõtmise, hoolekandmise wõi waranduse valitsemise alal, kui ka need, kes ühe poolega kohtus läiward, ja

4) juudid oma endiste kaasusuliste nõudmisel, kes ristiusku läinud.

Peale ülesloetud išitute kuulataksse lõif üle, kui ka pooled seda ei tahaks, ja nimelt wande all. Wandest wõiward aga pooled tunnistajaaid wabastada. Rahukohtunik wõib aga ka ainult allkirjaga leppida, et tunnistajad walmis on wandega oma sõnu linnitama, kuna aga fogu ištagi wannutama peab.

Kui ühe poole tunnistaja üle kuulatud, siis tõüb rahukohtunik teise poole läest, kas tal tunnistajale tõsimisi ette ei ole panna. Aga kohtunik wõib ka iseseiswalt tunnistajatele ja pooltele tõsimisi ette panna, mida ta asja selgitamiseks tarvilikuks loeb. Kui kaebalune mõnel põhjusel tõsimiste peale waikib ja wastata ei taha, siis ei tohi kohtunik teda selleks sundida ega niisugusest otstarbel ãhwardusi wõi meelitusi tarvitada. Seesugusel juhtumisel läheb kohtunik teise töendusematerjali juurde üle. Ühe poole poolt ettetoodud töendused paneb kohtunik ka teisele poolele ette — läbiwaatamiseks ja wastamiseks.

Niisugustes asjades, mis leppimisega wõiward lõp-

peda, ei kogu kohtunik ise mingisuguseid töendusi ja lepib ainult selle töendusmaterjaliga, mis pooled kohtule ette panewad. Asjades aga, milles leppimine wõimalik pole, wõib kohtunik ta oma poolt tõsimisi ette panna. Temal on aga nii sugustes asjades veel suurem õigus: ta wõib nii sugustes asjades järelwaatamisi, läbiwaatamisi ja läbiotsimisi toime panna. Tähendatud tegusel peawad wõimalikult pääwajaal ette wõetama ja neid peab, hariliku forra järele, tingimata rahukohtunik ise toimetama. Kordadel aga, kus see kohtunikul omal tõdagi wõimalik pole, asja toimetamist aga edasi ei wõi lükata, wõib kohtunik selle asja toimetamise ta politsei hooleks anda.

Järelwaatamiste, läbiwaatamiste ja läbiotsimiste toimepanemine sünnyib kahe sellekohase käemehe (понятые) juuresolekul, kes selleks otsstarbelts kaasa tutsutasse. Läbiotsimiste juures peab aga peale nende ka veel maja-peremees juures olema. Ei ole teda kodus, siis wõib tema asemel ka ta naine olla, kui peremees naismees, ehit ka keegi tema wanematest kodufondsetest.

On materjal fogutud, siis hakkab kohtunik otsust tegema. Leiab ta aga materjali kogumisel wõi otsuse tegemisel, et asi tema otsustamiise alla ei läi, siis lõpetab kohtunik asja oma juures ära ja saadab selle kohtu-uuri ja wõi prokuröri fätte.

Rääib aga asja otsustamise rahukohtunitu enese otsustamise alla, siis kirjutab rahukohtunil otsuse.

Asjades, mis leppimisega lõpevad, paneb rahukohtunik veel kord pooltele ette ära leppida ja alles siis, kui see korda ei lähe, teeb rahukohtunik oma wõimu-piiri järele otsuse. Otsuse teeb rahukohtunik lõi ki asjaolusid silmas pidades, oma südametunnistuse järele. Sätab rahukohtunik oma otsuse tegemise juures mõned asjaolud läbi harutamata, siis wõidakse nii sugust otsust ümber muuta.

Mõistab rahukohtunik laebealuse wabaks, siis lasab ta tema lohe minna. Tunnistab rahukohtunik sündis-tuse kuriatahlitüüs, siis mõistab ta kohtufulud sündis-

taja kanda, niisamuti ka faebealuse kahjutasu, kui viimane seda nõuab. Kelle rahukohtunik süüdlaseks tunnistab, sellele mõistab ta nuhtluse ning kohtukulude kandmisse ja ka kahjutasu maksma, kui tsiwilnõudmine sisse oli antud. Kui rahukohtunik nuhtluseks rahatrahwi määrab, siis määrab ta otsuses ka selle nuhtluse ära, mis rahatrahwi asemel seataks, kui faebealune raha- trahwi ära ei maks.

Mõistetakse faebealune aresti wõi wäiksemat trahwi kandma, siis jäab ta wabaks, kuni otsus seadusejõusse astub. Mõistab rahukohtunik aga kellegi türmitrahwi kandma, siis wõib see ainult tagatise wõi vastutuse sissemaksmisel priiiks jäädva.

Otsuse kirjutab rahukohtunik lühedalt üles ja loeb asjaosalistele awalikult ette ja nimelt sessiinal istumisel, mil asja otsustamine lõpetati. Ühes sellega seletab rahukohtunik pooltele, missugustel juhtumistel, missuguses korras ja kui piia aja jooskul nad edasi wõitiwad faebada. Rahukohtunik seletab aga ka, et kui mõlemad poole otsusega rahul on, siis nad sellest temale teada wõitiwad anda; sel juhtumisel loetakse otsus seadusejõusse astunuts ja saadetakse ajawiitmata täide.

Nagu juba eespool tähendatud, wõib faebealune süüteo-asjadest, mille eest arrest kõige kõrgem trahwi on, kohtusse ilmumata jäädva, kui ta ka kutsulehe fätte on saanud. Niisugusel korral teeb rahukohtunik nõndanime-tud tagaselja-otsuse. See tagaselja-otsus antakse faebealusele ärafirjal läbi teada ja faebealune kirjutab ärafirja juures olevalte teatelehele all, mil kuupäewal ta tagaselja-otsuse ärafirja fätte on saanud. Sellest all-firja andmise pääwest ka he nääda la jooskul wõib faebealune tagaselja-otsuse peale ka ja sissee anda ja asja uut läbiwaatamist paluda. Raja vastu wõttes määrab rahukohtunik uue kohtupäewa kindlaks ja saadab kutsulehed välja. Kui faebealune ka teist korda ei ilmu, mõistetakse ta selle eest kuni kahekuunenewiie (25) rublani rahatrahwi maksma ning endine otsus jäetakse

jõusse. Nii suguse jõusse jäetud otsuse peale ei saa ka enam rahukooguse kaebada.

Kõik, mis kohtus sündnib, kirjutab rahukohtunik protokolli üles. Poolte seltsused ja tunnistajate tunnistused loetaesse ette ja lastasse alla kirjutada. Kui kohtunik ise ei peaks ette lugema, siis on asjaosalistel õigus nõuda, et protokoll ette loetaiks. Selle nõude peab rahukohtunik tingimata täitma; kui protokollis wiga on, siis wõiwat asjaosalised seda kohtupäewa joosul parandada paluda.

Rahukohtuniču otsused on lähesugused: lõpulikud ja mittelõpulikud.

Rahukohtuniču otsus on lõpulik, kui temas mõistestasse: manitsus, märkus wõi noomitus, rahatrahw mitte üle wiiteistkümne rubla ühelt isikult ja arrest mitte üle kolme päewa ehet kui tsiwilnõudmine üle kolmekümne rubla ei ulata. Kõik teised rahukohtuniču otsused on mittelõpulikud.

Wahes rahukohtuniču lõpulikkude ja mittelõpulikkude otsuste wahel seisab selles, et wiimaste peale appellatsionilaebtusi wõib anda, lõppulikkude peale aga ei wõi. Lõpulikkude peale wõib ainult kassatsionilaebtust tõsta. Kassatsioni laebustest räägime allpool.

(Tärgneb.)

Toimetuse kirjakast.

Küsim. 188. Eestimaal suri taluomanik ära ja jättis leßnaile kolme laplega järele, kes praegu juba täie-ealised on. Kas on leßnaisel õigus selle kohaga toimetada, nagu oleks see tema pärismandus? Kas wõib leßnaine leda kolta, laste ühisel nõusolemisel, ühele laptele linnida ja ära treposterida lasta? Koht ise on frepostis praegu veel jurnud taluomaniku nimel.

Wastus: Talupoja-õiguse järele on kõik ühesugused pärijad, niihästi kesi kui lapsed. Pojad pärivad aga liiku-

mata warandusest kaks korda niipalju kui naisterahwad. Eestnael on aga ainult see õigus, et ta kuni oma surmani wõi uude abielusse astumiseni seda mehelt päritud warandust wõib t a r w i t a d a. Müüa ega linnida ei tohi ta seda aga milgi tingimisel ega wõi ta muud sellejätnast teha, mis loha wõõrandamisele wõits wiia, leit loht ei ole tema omandus, waid pärijate ühine omandus. Roha saab seaduse järele aga wanem poeg, kes teiste osad rahas välja peab maksma. Nis sellesse puutub, kas teiste pärijate nõusolemisel lohta ühele pärijale wõib anda, siis on see iseenelest selge, et kui kaaspärjad tahawad, nad oma osad, kellele ise tahawad, ära wõiwad linnida. Kui loht krepotis veel pärijate nimel ei ole, siis peawad pärjad oma õigusel wallakohtus ära linnitada lastma ja siis linnituhealtiga frevestis lohta ümber kirjutada paluma.

Küs. 189. Eestimaa linnas on abielupaar ilma lasteta. Mehel on maja. Kui nüüd mees ära peatks surema, kudas jääb siis selle majaga? Kes pärib seal v o a ja misjugustes olades? Kas wõib mees ka testamendi teha, kelle heaks ta tahab?

Wastus: Seaduse järele pärmine süninib siis, kui päranduseandja wiimast tahtmist teada ei ole. On aga päranduseandja wiimane tahtmine teada ja täidab ta kõiki seaduse nõudmihi, siis jagatakse pärandus selle wiimase tahtmise lohajelt ära. Nii läheb siis, kui testament naise tasut on tehtud, ka kõik warandus naise omanduseks. Ei ole aga wiimast tahtmist wõi ei täida see kõiki seaduse nõudeid, siis jagatakse pärandus seaduse järele: naine saab oma kaasawara kõige pealt lätte ja siis pärib veel pärandusest voole, kuna mehe sugulased poolt pärivad.

Küs. 190. Kas saab oma ostetud talukohta Eestimaal eluajal festmihile pojale linnida wõi jaab wanem poeg seda takistada, lohta omale nõudes? Kui wanem poeg seda takistada ei jaa, kas takistab seda siis wanadus? Kas saab ka päritud lohaga selles asjas niisamuti ümber läia kui oma ostetud lohaga, wõi on selles asjas mõned teistsugused määrused maksmas?

Wastus: Wahе on päritud loha ja oma ostetud loha wahel: esimesega ei saa nii juure wahadusega ümber läia kui teisega. Päritud lohta ei jaa neile ära linnida, kellel selle loha pärmitse õigust pole, wõi jälle linnimise teel mõnda seaduslikku pärijat ilma wõi wääikhemia osaga jäätta. Kui niisugune päritud loht ära linnitakse, siis on seaduslikudel pärijatel õigus nõuda, et niisugune linnitusel ping tühiaaks tunnistataks. Teistsugune lugu on selle lohaga, mille omanik ise omale on ostnud. Seda wõib ta oma eluajal tellele tahes linnida, kas oma festmihile pojale,

wanemast mõõda minnes, wõi sootuks wõõrale. Selle lepingu tegemise juures ei ole ühtegi kindlat wanemuõemäära waaja, kui aga täisealine oldatse.

Rüsim. 191. Minul on jõe ääres kallatiigid. Jões ja tiiftides on ühesuguseid kalu. Inimesed warastavad kalu minu tiiftidest ja püüavad ka jõest. Et margusele piiri panna, peaksin ma ka jõest püüdmise ära feelama. Jõe kaldad on suuremalt jaolt teiste isitute omandus, minu maa peal püüavad nad õngedega; aga kas on wastu omaniku keeldu õngitsemine trahvitam ja kui suur karistus wõib siiüdlastele osataks jaada?

Wastus: Mis jõe sellesse ojasse puutub, kus jõe kaldad Teie omad pole, seal ei wõt Teie mõdagi parata, kest seal on kästikjaks ja feelajaks need, kelle omandus jõe kaldad on. Seal aga, kus jõe kaldad Teie omandus on, wõite iga-suguse kalapüüdmise ära feelata, püütagu neid mis viisil tahes, ka õngega. Jões püüdmise eest on isesugune kalapüüdmise trahw, mitte üle sahefõunewiie rubla. Aga nendest tiiftidest viimine, kus Teie kasvatate, on teisthuguje trahwi osaline, kest piiratud wetest, mis kasvatuse jaoks määratud, jalaja viimine loetahe leaduse järele targuseks ja trahw määratatasse ka siis selle järele: türmi, kolmest kuust hakates, selle järele, missugustel tingimistel targus toime oli pandud.

Rüsim. 192. Mulle mõisteti kohtuotsuse järele kellegi täest 21 rubla 60 kop. wälja. Täitmisselehe andsin sissenõudmisse tarvis wolinitu fätte. Woliniti kirjutas waranduse üles, mida pärast keegi kolmas protsessi teel tema omanduseks palus tunnistada. Sellest tekkis protsess, kus mul lõpuhilult 27 rubla tunnistajate päewavalkasid tuli maksta. Et woliniti seda ilma minu loata tegi, kas on mul siis wõimalik tema täest neid kuluuid tagasi nõuda, mis tema tegevuse tõttu mulle on tehtud?

Wastus: Teie wõtsite täitmisselehe wälja ja andsite wolinitu fätte. Et tema Teie eest wõiks toimetada, kelleks pidite temale wolifirja andma, nii et tema k u d a g i w i i s i ilma Teie loata toimetada ei wõinud ega saanud. Edasi, woliniti kirjutas wõõra waranduse üles. Wõõras andis nõudmisse sisse, et warandus tema omanduseks tunnistataks. Kutsuleht tuli esimest korda Teie fätte ja siis alles kai woliniti asjasse astuda. Saite Teie aga kutsulehe protsessi üle, kudas wõis siis woliniti ilma Teie loata kohut läima hakata. Sellepärast ei ole Teil ka wolinitu wastu mingisuguseid nõudmisi.